HÅB OG HÅBLØSHED BLANDT UNGE I VALBY

EN MEDIEANALYSE

Rasmus Præstman Hansen og Ditte Tofteng

KØBENHAVNS
PROFESSIONS
HØJSKOLE

Indhold

FORORD **3**

HOPE, FUTURES AND DREAMS: YOUTH VOICES AND PORTRAYALS OF URBAN YOUTH IN THE NORDIC MEDIA DISCOURSE **4**

Introduction to *YouHope* – background and research focus 4

Media study - why and how? 5

Common search string, media material and limitations 6

Youth, hope and superdiversity - a summary of similarities and national particularities 7

School, Education & Work 8

Crime & Prevention 8

Diversity & Discrimination 9

Youth Figures: Contribution and Creation 10

National and local particularities 11

MEDIEANALYSE KØBENHAVN **12**

Indledning 12

København: storbyen som ramme for medieanalysen 13

Kvalitative tolkninger: ungeliv, superdiversitet og (u)mulige fremtider 17

Skole og uddannelse 17

Kriminalitet og forebyggelse 21

Opsamlende perspektiver på ungdom, håb og superdiversitet 24

1.1 Asger: "The drummer boy" 25

1.2 Belle: mellem tilhørsforhold og bureaukrati 26

1.3 Younes: mellem hverdag og mistanke 27

ARTIKLER **28**

REFERENCER **29**

BILAG: RAPPORTER OM UNGES HÅB **30**

FORORD

De indledende otte sider af denne rapport, som er skrevet på engelsk, sammenfatter arbejdet med de tre medieanalyser, der er produceret parallelt som led i projektet YouHope. Den danske del af denne rapport er resultatet af den danske medieanalyse. De norske og svenske analyser udgives også med denne indledende beskrivelse på engelsk (på de respektive universiteters hjemmesider) om det fælles arbejde med studierne. Den engelske indledning er hovedsageligt forfattet af Rasmus Præstmann Hansen og Ditte Tofteng ved Københavns Professionshøjskole.

HOPE, FUTURES AND DREAMS: YOUTH VOICES AND PORTRAYALS OF URBAN YOUTH IN THE NORDIC MEDIA DISCOURSE

This report examines media representations of young people's hope, futures and dreams in Nordic cities characterized by superdiversity. It forms part of the transdisciplinary, cross-national research project *YouHope: Practicing Hope: Challenging Myths and Changing Narratives of Youth in Super-Diverse Urban Communities* (2025-2027), funded by NordForsk. This introduction provides a shared framework for three national media analyses conducted in Denmark, Norway, and Sweden. Here we first outline the background and focal areas of the research project. We then present the methodological approach underpinning the joint undertaking, including shared search criteria and delimitations across the national media analyses. This is followed by a comparative summary of the national reports, highlighting the most significant similarities and national particularities. Building on this common introductory framework, the report subsequently presents the national media analysis focusing on Copenhagen, written in Danish.

Introduction to *YouHope* – background and research focus

YouHope aims to enhance and strengthen research on migration and integration in the Nordic region, by challenging myths and stereotypes of integration issues concerning youth citizens. This will be accomplished through studies of how young people in superdiverse urban neighbourhoods collectively practice hope in their everyday lives, and how these practices affect both themselves and other youths. *YouHope* is centred around studies of young people's hope or hopeful practices in local districts in Copenhagen, Oslo, and Malmö. The rationale for examining young people’s hope in superdiverse urban neighbourhoods is that young people increasingly live their lives in large cities, where processes of social stratification and cultural

differentiation tend to intensify. Moreover, complex social problems – such as unemployment, poverty, crime, and discrimination based on race, ethnicity, religion, gender, and sexuality – significantly structure urban youth life. As these processes intensify, young people with minority and/or migrant backgrounds are frequently categorised and stigmatised as a group lacking hope and facing an uncertain or troubled future (Engebretsen & Liinason, 2023; Meissner, 2019). The overarching research question is therefore: *How are youth from superdiverse neighbourhoods in Nordic cities challenging myths and stereotypes by practicing hope in their everyday lives*?

To explore and address this main research question, *YouHope* adopts a mixed-method approach that combines media analysis, participatory co-research with local youth, and ethnography in the districts of Valby (Copenhagen), Alna, Gamle Oslo and Søndre Nordstrand (Oslo), Hermodsdal and Möllevången (Malmö). In the project's first year we thus aimed to conduct media studies examining how youth in Nordic cities voice hope or are portrayed as either hopeless or hopeful, while also engaging young peer researchers to collaborate in multi-sited ethnographic network studies in 2026 and 2027. This introduction and the three national publications are the results of this initial phase of *YouHope*. These insights will inspire the training of the youth co-researchers and the planning of subsequent ethnographic work in the three Nordic cities.

Media study - why and how?

Within the research design, these analyses are incorporated to serve as a framework for guiding fieldwork and shaping research questions, enabling the project to establish a broader foundation of knowledge and experience to contextualise young people's hope or hopelessness. The professional researchers have conducted a media analysis covering the years 2022-2025, addressing the following research question: *How are youth from superdiverse neighbourhoods in Nordic cities voicing hope or hopelessness in the Nordic media discourse?* The purpose of the media analysis is to ensure that the ethnographic research design is not overly influenced by the individual perspectives and experiences of the young peer researchers involved. Instead, it situates the study in relation to a broader representation of Nordic youth voices as portrayed in the media, including the myths and stereotypes young people from superdiverse urban areas face about themselves when they are actively (or passively) included in the Nordic media discourse.

The research team's work is inspired by *media content analysis*, a systematic methodological approach for examining media materials such as text, images, or audio. This approach focuses on the manifest content and can be applied using both quantitative and qualitative methods

(Krippendorff, 1980/2018). The quantitative approach involves counting frequency of words, themes, or actors, whereas the qualitative approach interprets patterns and meanings (Helles & Eskjær, 2015). Through this methodological framework, it becomes possible to identify tendencies, representations, and perspectives in media coverage, for example in relation to portrayals of youth, diversity, integration, identity, and migration.

Common search string, media material and limitations

Media content analysis is a flexible method that can be adapted to various research questions, typically following five steps: formulation of research question, selection of material, coding, analysing, and drawing conclusion. *YouHope* draws inspiration from various aspects of media content analysis, incorporating both quantitative and qualitative elements.
The media analysis focuses on youth, hope, and superdiversity, based on the following questions in the article search process:

- Which themes are activated when young people are given a voice in the national (urban) context?
- How is the hope of young people portrayed in the national (urban) context characterized by superdiversity?

Article searches have been conducted using a common search string, ensuring that we have comparable media material across the three national urban contexts. The common search string includes word sequences such as: Youth* and Young* in combination with Hope*, Vision*, Dream*, Future*, as well as in combination with location-specific search words related to the specific national urban context (København, Oslo or Malmö).
Integration as a concept and the whole scholarly field of "integration" has received a lot of important criticism in the past years, a critique demonstrating that a focus on "immigrant integration" represents migration as an anomaly and the migrant as a problematic subject (Dahinden, 2016; Dahinden & Anderson, 2021; Favell, 2022; Schinkel, 2017). The use of certain categories, such as migrant, always means engaging in processes of in/visibilization of power hierarchies (Dahinden & Korteweg, 2023). Lind et al. (2023) has discussed "building a life" as a more suitable concept than "integration" to talk about the experiences of young people as it highlights the similarities between the youthful experiences of those born both in and outside of Sweden. This have inspired us to look for characteristics of superdiversity (Vertovec 2007) rather than relying solely on migration and integration as search words.
We view hope as not merely as goal-attainment through individual thinking (cognition), but as relational possibilities, open-ended processes and generative practices that plays out in everyday situated life (embodied practices) (Carlsen et al. 2011). The acts of practicing hope are thus both collective, contextual, and temporal, and consequently there is a need to investigate this phenomenon through including the areas and neighbourhoods of young people. This approach to hope also informs our choice on adding the key words *future*, *dream* and *vision*, as we in our

initial testing found that the word *hope* is not often used explicitly, but rather indirectly through stories where youth were voicing their future-orientation in a hopeful way.
The first step in the media analysis involved searching national media databases for news articles in which young people from super-diverse urban neighbourhoods are given a voice or voicing hope or hopelessness. In Denmark, *Infomedia* is the search platform, while *Mediearkivet/Atekst* from Retriever is used in Sweden and Norway. The subsequent steps of the media analysis then followed different trajectories as outlined in the three respective national report. In the Danish and Swedish cases, the news articles were selected and imported in full text into the qualitative data analysis program *NVivo* to enable processing and coding of the media material in relation to shared themes. In the Norwegian case, the researchers did a manual thematic analysis, concentrating only on the stories where youth were the protagonists, voicing their opinions on futures, dreams, visions and hope. This was a methodological choice based on an initial finding: The Norwegian national and local media is frequently interviewing young people in Oslo about these topics, so their voices are duly represented. The national analyses also involve the identification and examination of reports and various publications that incorporate young citizens of Copenhagen, Oslo and Malmö and their perspectives on hope, as well as anonymised chat-data from the Blue Cross help lines for youth (in the Oslo case).

Youth, hope and superdiversity - a summary of similarities and national particularities

This part of the introduction is a cross-national summary of the three national media analyses, primarily focusing on similarities and secondarily on national particularities.
The national reports illustrate how young people in Copenhagen, Oslo, and Malmö are narrated, portrayed, and/or given a voice across both local and national media landscapes in relation to hope and hopelessness, conveying thoughts they have on the future, their dreams and visions. The quantitative findings across the three analyses indicate that education, work, crime, vulnerability, and diversity constitute the most prominent shared themes. The qualitative findings demonstrate how young people are portrayed and/or given a voice in selected segments of the media material that focus on youth life in and around institutional contexts characterised by superdiversity. Across the national contexts, three overarching themes emerge: 'School, Education and Work', 'Prevention and Crime', and 'Diversity and Discrimination'. Within these thematic frames, young people's perspectives and narratives are incorporated to varying degrees. Furthermore, two recurring youth figures are identified in the media material: 'the Role Model' and 'the Entrepreneur'. These constructed figures are embedded across different

thematic contexts, though most prominently in relation to crime prevention, working life, and cultural and creative production in superdiverse urban contexts.

School, Education & Work

Across the reports, notable similarities emerge in how the media portrays school, education, and work as key arenas for young people's hopes for the future.

- School and education appear as the most central arenas through which young people articulate hope. Young people consistently frame education as the primary pathway to employment, social recognition, and upward social mobility.
- Work is depicted as more than a purely economic concern; it is represented as a pathway to stability and independence. For ethnic minority youth in particular, employment is often closely linked to aspirations of demonstrating worth and achieving a sense of belonging.
- At the same time, hope related to education and work is represented as conditional. These conditions are described as structural, including racialised discrimination and legal uncertainty regarding citizenship, which make future paths fragile especially for ethnic minority youth. In addition, the education system is portrayed as characterised by performance pressure, with young people expressing concerns about making the "wrong" choices or failing to meet prevailing expectations. This creates a connection between education and vulnerability. Consequently, school and education emerge in the media analyses as both arenas of hope and arenas of vulnerability for those who do not align with dominant norms.

Crime & Prevention

Crime and prevention constitute a central theme across the reports. Criminality emerges as a context of profound vulnerability, where fear and constraint shape young people's everyday lives; yet hope persists through survival strategies and social relationships.

- The analyses focus on broader debates on youth crime, substance abuse, and drug dealing. However, the media coverage predominantly frames youth crime in relation to super-diverse urban neighbourhoods, where both specific areas and, notably, the young people living there are subject to stigmatization.
- Developments within gang environments are addressed across the media material in the reports. Here, narratives and themes related to so-called "Swedish conditions" and "Swedish child soldiers" emerge. The media analyses illustrate how recruitment into

gang-related crime is frequently explained through processes of social marginalization and a lack of belonging. Consequently, preventive efforts are primarily associated with descriptions of youth clubs, community centres, organized sports, and stable adult role models that provide young people with alternatives and more hopeful future trajectories.

- The three reports further demonstrate that media coverage predominantly privileges the voices of politicians and experts, who tend to focus on gang crime, punishment, and control. When young people's voices are included, they typically emphasize prevention, the need for safe and supportive communities, and concerns about ethnic profiling by the police.

Diversity & Discrimination

Diversity and discrimination are closely interconnected as a central theme across the reports. In this context, young people are portrayed as hopeful about diversity, whereas the political discourse often frames it as a problem requiring regulation or control.

- A recurring theme across the reports is the media's portrayal of the geographically and socially divided city, alongside representations of different youth groups situated in specific superdiverse urban neighbourhoods. Within these narratives, young people articulate their experiences of territorial stigmatisation and draw attention to the media's one-sided focus on crime and insecurity. They describe feeling compelled to defend their neighbourhoods against negative stereotyping and reductive representations.
- The reports also provide insights into how ethnic minority youth encounter discrimination, both in their interactions with public authorities and within broader societal context. Young people recount frequent stop-and-search practices and experiences of distrust on the part of the police, as well as how religious practices—particularly Islam—and ethnic or racialised markers can trigger suspicion, surveillance, and differential treatment.
- When given a voice in media representations, young people emphasize their capacity to navigate multiple languages and cultural contexts, framing this as a key competence that supports identity formation and future-oriented aspirations. Overall, the reports illustrate that while diversity constitutes an integral aspect of young people's identities and everyday lives, they continue to be shaped by discriminatory structures and persistent prejudices that constrain their sense of belonging and participation across the social arenas they inhabit.

Youth Figures: Contribution and Creation

Two recurring youth figures emerge across the media material in the reports: *the Role Model* and *the Entrepreneur*, primarily linked to crime prevention, working life, and cultural production in super-diverse urban contexts.

- The Role Model:
  Across the three reports, several notable similarities emerge in the portrayal of role models. A central commonality is the media's representation of successful young people, particularly within culture and sport, who express a strong desire to act as role models and give back to their local communities. Sports and creative fields (such as music and rap) are consistently highlighted as key arenas in which positive role models can counteract feelings of insecurity and "risky environments" by fostering community and a sense of achievement. Additionally, the media material includes narratives about and by young people with previous involvement in criminal environments who now use their personal experiences to prevent others from entering crime. These young people often aspire to become the role models they themselves lacked in their youth.

- The Entrepreneur:
  The portrayal of the young entrepreneur varies across the three reports; however, they share a common representation of entrepreneurship as a pathway to autonomy, control over the future, and the construction of a positive identity in superdiverse urban contexts. Across the media materials, entrepreneurship is framed as a hopeful practice through which young people can achieve independence, financial self-sufficiency, and control over their own futures. It is associated with creating one's own life rather than relying on systems and dominant norms that may be experienced as restrictive. Like the role model figure, this is often linked to creative expression (such as music, fashion, or art), where young people describe producing cultural forms on their own terms. They are portrayed as highly committed and as using their success to "give back" to their local communities and act as role models for other young people in similar situations.

Both figures portray young people as active agents who create hope and value for themselves and others within constrained contexts. They are depicted as transforming vulnerability and marginalisation into resources and agency. Together, the Role Model and the Entrepreneur embody narratives of agency, hope, and future-making in superdiverse urban contexts.

National and local particularities

Copenhagen (DK): Focus on "youth portraits" as a condensed analytical tool. A distinctive feature of the Copenhagen report is the use of three specific youth portraits (Asger, Belle, and Younes). These portraits function as an analytical tool that illustrates and condenses how young people are represented and given a voice in the media material, particularly in relation to vulnerability, belonging, and encounters with public authorities. While the other reports also incorporate quotations, the Copenhagen report employs these portraits as a concluding, in-depth method for synthesising its qualitative findings.

Oslo (NO): Inclusion of private and unfiltered "chat data." The most significant methodological distinction in the Oslo report is the use of anonymised chat logs from *Blå Kors* (the services *snakkommobbing.no* and *snakkompsyken.no*). This provides a unique insight into young people's own unfiltered voices and private concerns, which are often not captured in editorial media. It enables a comparison between the "adult-driven" narratives of the media and young people's actual, private experiences of hope and hopelessness.

Malmø (SV): Art and creativity as a distinct arena for active hope. The Malmö report stands out by identifying art and creativity as a domain in which hope is particularly prominent and actively produced. In contrast to areas such as education or work—where hope is often described as contingent on institutional frameworks —creative practices emerge as arenas in which young people in Malmö generate meaning and agency. The report concludes that creative work enables young people to sustain a future orientation even in the absence of economic or institutional security.

MEDIEANALYSE KØBENHAVN

Indledning

Denne rapport handler om mediefremstillingen af unges håb i nordiske storbyer præget af superdiversitet og indeholder resultaterne af den danske del af medieanalysen med særlig fokus på København. Rapporten er udgivet i forbindelse med projektet *YouHope*, arbejdspakke 1. Medieanalysen var optaget af forholdet mellem ungdom, håb og storby. I den danske mediedatabase Infomedia har vi derfor søgt efter artikler, der indeholdt ord som ung og ungdom samt håb, vision, fremtid og drøm, og som omhandlede bydelene Valby, Vesterbro og Sydhavn. Vi var særligt optaget af, hvordan unge blev omtalt eller fik mulighed for at udtale sig i artikler, der omhandlede deres hverdagslivspraksisser i og omkring institutionelle kontekster præget af superdiversitet. Derfor tager denne rapport om resultaterne af medieanalysen afsæt i følgende spørgsmål:

- Hvilke temaer aktiveres, når unge gives stemme i den nationale (storby)kontekst?
- Hvordan fremstilles unges håb i den nationale (storby)kontekst præget af superdiversitet?

Vi var, som nævnt, inspireret af dele af den medievidenskabelige indholdsanalyse både i form af kvantitative og kvalitative tilgange. Vores kvantitative greb tæller forekomster af ord og temaer, mens det kvalitative greb fortolker mønstre og betydninger. Første del af rapporten indeholder således medieanalysens kvantitative opgørelser, foretaget ultimo 2025. I denne del udfolder vi vores søgeproces i form af søgestrenge, inklusionskriterier og temaer, og derefter viser vi, hvordan det indsamlede mediemateriale fordeler sig tematisk, samt med hvilken kvantitativ vægt. Rapportens anden del går i dybden med de kvalitative fortolkninger af mediematerialet, hvor vi tematiserer mønstre og betydninger. I denne del udfolder vi, hvordan disse temaer spiller sammen og knytter an til, hvordan unge gives stemme i udvalgte dele af mediematerialet. Tilsammen giver dette et indblik i, hvordan unges håb og håbefulde praksisser fremstilles i en national storbykontekst præget af superdiversitet. Inden medieanalysen udfolder vi i det følgende en kort præsentation af København og herunder også Valby som en ramme for analysearbejdet.

København: storbyen som ramme for medieanalysen

København kan beskrives som en social og geografisk opdelt storby. Byen er kendetegnet ved både økonomisk vækst, social udvikling og kulturel diversitet, men samtidig også øget social polarisering, nye ulighedsformer og konflikter (Bladt & Gulløv, 2020). Dette understøttes af forskning i socioøkonomisk segregering, migrationsmønstre, bosætning og fordelingen af almene boliger (Boligøkonomisk Videncenter, 2024; Iversen & Madsen, 2024; Schultz-Nielsen & Tranæs, 2022). København er den kommune i Danmark med den største andel af etniske minoritetsborgere, herunder såkaldte indvandrere og efterkommere, og befolkningssammensætningen varierer markant mellem bydele.

Migration har en væsentlig betydning for disse sociale og kulturelle udviklingsmønstre. København er præget af stor mobilitet både i form af international migration og intern flytning inden for landets grænser. Samtidig fører stigende boligpriser og øget konkurrence på boligmarkedet til, at lav- og middelindkomstgrupper i højere grad bliver presset væk fra centrale og attraktive bydele, hvilket bidrager til social sortering gennem flyttemønstre (Danmarks Statistik, 2026; Københavns Kommune, 2025). Kommunale områdesatsninger og boligsociale indsatser, som er blevet styrket i de seneste årtier, har derfor hovedsageligt været rettet mod de lokalområder, hvor de sociale og økonomiske udfordringer er mest udtalte. Kvalitative analyser af områderne viser desuden, at unge fra almene boligområder i København kan opleve territoriel stigmatisering, hvilket hænger sammen med den ofte problemorienterede fremstilling af visse boligområder i offentligheden (Hansen, 2021; Schultz-Nielsen & Tranæs, 2022; Soei, 2011).

Valby har gennem de seneste årtier oplevet en betydelig befolkningstilvækst og byudvikling og fremstår som en bydel præget af intern variation, hvor nyere byudviklingsområder og ejerboligkvarterer eksisterer side om side med større almene boligområder. Kommunale afdækninger viser, at Valby samlet set har en overvejende middelklasseorienteret socioøkonomisk profil sammenlignet med andre bydele i København, men med tydelige forskelle mellem de enkelte kvarterer, især når det gælder indkomst, uddannelsesniveau og boligtype (Københavns Kommune, 2022). Valby kan dermed ses som et eksempel på, hvordan storbyens segregation, polarisering og diversitet ikke kun manifesterer sig mellem bydele, men også internt inden for samme bydel.

Kvantitative opgørelser: søgestrenge, inklusionskriterier og temaer

Vi har gennemført en artikelsøgning i den danske mediedatabase Infomedia. Her søgte vi i første omgang gennem en fælles søgestreng (se rapportens fælles indledning), der med sin bredde kunne sikre os et sammenligneligt materiale på tværs af de tre nationale storbykontekster. Vores fælles søgestreng indeholdt ordsekvenser som Ung* og Ungdom* i kombination med Håb*, Vision*, Drøm* og Fremtid* samt i kombination med en stedsspecifik

markering. I den danske artikelsøgnings- og indsamlingsproces blev det de københavnske bydele Valby, Vesterbro og Sydhavn. Den specifikke søgestreng kan ses i **skema 1**.

Søgestreng	Medier	Tidsperiode	Størrelse	Søgninger
(Ung* OR ungdom*) AND (Håb* OR Vision* OR Drøm* OR Fremtid*) AND (Valby OR Vesterbro OR Sydhavn*)	Regionale og lokale dagblade Landsdækkende dagblade Lokale ugeaviser	30.6.2022-30.6.2025	Mellem og stor	**1.643** (før dubletter ekskluderet 3.338) Valgt efter gennemlæsning: **41 (n=41)**

Skema 1. Søgeproces, del 1.

Søgningen resulterede samlet set i 3.338 artikler, men efter fjernelse af dubletter stod vi tilbage med 1.643 artikler, som vi læste igennem. De overordnede screeningskriterier var, om artiklerne omhandlede håb, ungdom og lokaliteterne Valby, Sydhavn eller Vesterbro. Artikler blev typisk sorteret fra, hvis 'ung' ikke refererede til personer eller grupper, hvis håb ikke relaterede sig til unge eller ungdom, eller hvis lokaliteten ikke var Valby, Vesterbro eller Sydhavn i København. Vi gennemlæste de inkluderede artikler med udgangspunkt i forudbestemte temaer: superdiversitet, håb, sted, kriminalitet, rusmidler, sårbarhed, uddannelse, arbejde, politik og kultur. Derudover udformede vi en række supplerende temaer: ungeprojekter, ungeportrætter og ungefortællinger samt 'utryghed i tog', 'Harrestrup Å Skole' og 'bander i Sverige'. Dette tematiseringsarbejde viste, at 'superdiversitet' ikke var tilstrækkeligt repræsenteret eller udfoldet i det indsamlede mediemateriale. Vores tolkning af dette var, at søgningen på 'sted' i den danske kontekst blev for begrænset. Valby, Vesterbro og Sydhavn udgør ikke et særligt velbelyst område i det danske medielandskab. Derfor valgte vi at udvide søgningen til at omfatte hele København. Denne udvidelse, uden at ændre de øvrige søgekriterier, resulterede dog i et for omfattende mediemateriale. Det førte til, at vi udformede en søgestreng, der var mere direkte koblet til 'superdiversitet' gennem kategorierne migration, integration, etnicitet, minoritet og diskrimination. Operationalisering af superdiversitet via disse kategorier knytter an til Steven Vertovecs (2007) definition af relationen mellem diversitet og superdiversitet Derudover har vi forsøgt at anvende begreber, som i en dansk kontekst typisk forbindes til superdiversitet i et

journalistisk formidlet hverdagssprog. Med udvidelsen til hele København valgte vi også at reducere til en kortere tidsperiode. På denne måde håbede vi på at kunne tykne mediematerialet, så det omfattede flere artikler, hvori kategorierne unge, håb og superdiversitet var centrale.

Anden søgning vises i nedenstående **skema 2**.

Søgestrenge	Medier	Tidsperiode	Størrelse	Søgninger
(Ung* OR ungdom*) AND (Håb* OR Vision* OR Drøm* OR Fremtid*) AND (København*) AND (Migra* OR Integration* OR Minoritet* OR Diskrimi* OR Etni*)	Landsdækkende	30.6.2024-30.6.2025	Mellem og stor	**363 (før renset for dubletter 386)** **Valgt 38 (n=38)**

Skema 2. Søgeproces, del 2.

De to søgninger gav i alt 89 artikler (n=89). Disse artikler blev lagt ind i kodningsværktøjet *NVivo* til videre bearbejdning både kvantitativt og kvalitativt.

I det indledende arbejde har vi koblet hver af de udvalgte artikler til et tema. Dette tema udgør det mest centrale tema, som artiklern

Tema	Artikler
Artikeltema – et pr. artikel	89
Sted	3
Håb	2
Arbejde	2
Politik	7
Kultur	5
Rusmidler	6
Superdiversitet	9
Kriminalitet	9
Sårbarhed	6
Uddannelse	12
Utryghed i tog	1

Harrestrup å skole	1
Bander i Sverige	7
Ungeprojekter	7
Ungeportrætter	7
Ungefortællinger	5

Skema 3. Temaoversigt. Et tema pr. artikel. (n=89)

Skemaet illustrerer en betydelig variation af temaer, men der er en særlig koncentration omkring temaerne 'uddannelse' og 'kriminalitet'. Temaet 'superdiversitet' er også markant, hvilket muligvis skyldes den supplerende søgning.

Gennem læsningen viste temaet 'ungeportræt' sig som et formidlingsgreb, flere af artiklerne benyttede. I artikler om uddannelse blev der fx inkluderet et portræt af en ung med særlige skoleerfaringer, mens der i artikler under temaet 'kriminalitet' indgik et ungeportræt, hvor et tidligere bandemedlem ser tilbage på et ungdomsliv på kanten af samfundet. Derudover opstod temaer som fx 'bander i Sverige' og 'Harrestrup Å Skole', der i en eller flere artikler trådte frem som særlige begivenheder i mediematerialet. Temaet 'Bander i Sverige' kobles til kriminalitet, mens temaet 'Harrestrup Å Skole' knytter an til uddannelse.

Hver artikel blev kodet specifikt med et overordnet tema, men de fleste artikler indeholdt referencer til flere temaer. Omkring halvdelen af artiklerne blev derfor kodet med overlappende temaer. Ved gennemgang af temaerne fremstod især overlap mellem temaerne ungeportrætter, kultur, sårbarhed, kriminalitet og uddannelse. En række af de ungeportrætter, der toner frem i artiklerne, var fx fremstillet i forbindelse med en reportage om et kunstprojekt, hvor fokus var på portrætteringen af mennesker med både synlige og usynlige handicap. I disse ungeportrætter får vi indblik i, hvordan de unge beskriver deres liv, med fokus på sårbarhed, uddannelse og håb for eller drømme om fremtiden.

Vores to søgestrenge medfører, at ordene håb, vision, drøm og fremtid naturligvis optræder i artiklerne. Under temaet håb fremgår dog kun to artikler, altså artikler, der specifikt omhandler håb. Den ene artikel tager udgangspunkt i en ung person, der håber, mens den anden fokuserer på en voksen, der håber på de unges vegne. I de fleste artikler bliver den affektive værdi – håb – omsat til fremtid, drøm eller visioner. Mediematerialet om unges eksplicitte håb er således begrænset. De temaer, som de unge udtaler sig og fortæller om, er uddannelse, sårbarhed og politik, men som også gennemskæres af temaet superdiversitet.

I denne del af rapporten har medieanalysens kvantitative opgørelser været i fokus. Disse opgørelser viser, at uddannelse, kriminalitet, sårbarhed og superdiversitet er de mest fremtrædende temaer. Den næste del af rapporten går tættere på de kvalitative fortolkninger af mediematerialet, hvor vi læser på tværs af temaer. Her zoomer vi ind på, hvordan unge omtales

og/eller får mulighed for at udtale sig i udvalgte artikler, der tematiserer hverdagslivspraksisser og institutionelle kontekster præget af superdiversitet.

Kvalitative tolkninger: ungeliv, superdiversitet og (u)mulige fremtider

Medieanalysens kvalitative tolkninger lader vi centrere sig om to analytiske tematikker: skole og uddannelse samt forebyggelse og kriminalitet. Håb og superdiversitet aktiveres her på forskellige måder afhængigt af tematikkens kontekstuelle betingelser. Afslutningsvis udfolder vi en række ungeportrætter som en særlig fremstillingsform i mediematerialet, hvor unge gives en stemme og udtrykker håb eller håbløshed.

Skole og uddannelse

Som det fremgår af de kvantitative analyser af mediematerialet, er skole og uddannelse et væsentligt tema, når det kommer til ungdomsliv generelt. Det gælder også ungdomsliv i institutionelle rammer præget af superdiversitet. Artiklerne omhandler traditionelle institutionstyper som folkeskole og ungdomsuddannelse i form af gymnasium og erhvervsuddannelse samt enkelte alternative institutionstyper, fx højskole og ungeprojekter. De artikler, der omhandler folkeskolen, fokuserer hovedsageligt på to eksempler fra skoler i Københavnsområdet, hvor superdiversitet i relation til migration, integration og diskrimination er i spil. Det ene eksempel er *Harrestrup Å Skole*, som over en periode bliver beskrevet ud fra et problematiserende perspektiv. Artiklerne fremhæver udfordringer i forbindelse med sammenlægning af skoler og oprettelse af store skoler, dårligt arbejdsmiljø, vold mod lærere samt et utrygt miljø med bl.a. vold og mobning blandt eleverne. En af artiklerne præsenterer en kortlægning af vold på københavnske skoler, hvor *Harrestrup Å Skole* omtales som den skole med flest registrerede tilfælde af vold mod lærere. I artiklen forklares volden med elevernes socioøkonomiske baggrund og den såkaldte ”ikkevestlige herkomst” (Sørensen et al., 2025: Stor variation …). En anden artikel beskriver en forældregruppes bekymringer vedrørende elevernes trivsel og det, der betegnes som et ”råt og utrygt” miljø blandt eleverne. Her rettes kritikken mod konsekvenserne af skolesammenlægninger, ledelse og dårligt arbejdsmiljø som forklaring på mistrivsel, mobning og vold blandt eleverne (Mainz, 2024: Forældre i oprør …). I artiklerne gives der stemme til forældre, lærere, politikere og eksperter, mens skolens børn og unge – eleverne – forbliver stemmeløse.

Det andet eksempel er *Tingbjerg Skole*. Flere artikler beskriver en positiv udvikling i københavnerbydelen Tingbjerg, som tidligere var kendetegnet ved social marginalisering, bandekriminalitet og utryghed (Sørensen, 2023: Overdrevent negative forventninger …). En væsentlig del af denne succes tilskrives i artiklerne *Tingbjerg Skole*, der over de seneste 15 år

har gennemgået en betydelig transformation fra at være præget af utryghed og lave præstationer til at opnå resultater på niveau med resten af landet, bl.a. gennem et fokus på demokratisk dannelse og en indsats mod negative forventninger fra forældre og lærere, som ofte var overdrevne og kunne udvikle sig til selvopfyldende profetier, der påvirkede elevernes trivsel negativt (Hergel, 2025b: Forsker fik et chok …). Artiklerne præsenterer perspektiver fra forældre, lærere, skoleledelse, politikere samt forskere, som både belyser de ændringer, der er sket, og de nuværende udfordringer, herunder integration og diskrimination. En af artiklerne i reportageserien inkluderer også unges stemme gennem to 14-årige elever, der deler deres oplevelser af forandringerne på skolen og i bydelen (Hergel, 2025a: Elendighedernes supermarked …). Ali, der kom til Danmark fra Indien, da han var to år gammel, fortæller bl.a.: "Der er meget forskel på dengang og i dag. Der er ikke så mange, der ligner bandemedlemmer, og dem, der er, er meget sødere. De taler ikke strengt. Der var altid en sky over Tingbjerg. Nu er det anderledes. Skolen er blevet bedre. Nogle af mine venner gik ud på grund af de ting, som skete. Men mange er kommet tilbage". Ana Maria, hvis forældre er fra Rumænien, fortæller om lignende forandringer: "Før var alt rigtig mørkt i Tingbjerg. Flere blev slået. Mange talte dårligt til hinanden. Det er der også en smule i dag, men ikke så meget. Nu er det bedre".
Bydelsudviklingen i Tingbjerg og de forandringer, der er sket på Tingbjerg Skole, fremstilles således gennem artiklerne i et positivt perspektiv. Børn og unges muligheder for fremtiden, især i relation til skolegang og uddannelse, bliver beskrevet med håb og optimisme.
De artikler, der handler om ungdomsuddannelser, viser, at uddannelse, som tidligere nævnt, er en central tematik i mediematerialet og relaterer sig til unges håb og fremtidsorienteringer. Generelt viser materialet en markant forskel på, hvordan og i hvilken grad forskellige ungdomsuddannelser fremhæves. Erhvervsuddannelserne bliver beskrevet ud fra et eksternt analyserende perspektiv, hvor fokus er på udfordringer i erhvervsuddannelsessystemet samt dets relation til andre uddannelser og arbejdsmarkedet. Her drejer det sig om enkelte artikler, der omhandler den skæve kønsbalance (Dørge, 2024: De svage køn …), frafald og restgruppeproblematikken (Mainz, 2025: I 18 kommuner ventes …) samt konkrete politiske initiativer som *Ungeløftet* (Jørgensen, 2025: Udsatte unge kan få hjælp …; Klarskov, 2025: 43.000 unge er uden job og uddannelse …). Artiklerne belyser erhvervsuddannelsernes sociale rekrutteringsprofil med hensyn til køn, klasse og etnicitet samt systemet omkring unges liv på erhvervsuddannelserne. Der er således ikke beskrivelser af, hvordan et ungdomsliv præget af superdiversitet udfolder sig i og omkring erhvervsuddannelserne, ligesom der ikke forekommer eksempler på inddragelse af unges perspektiver.
Til forskel fra dette rummer artiklerne om gymnasier i københavnske bydele præget af superdiversitet flere nuancerede skildringer af de unges liv på gymnasiet, hvor de unges stemmer og fortællinger vægtes højt. I disse artikler indgår ungeperspektivet på lige fod med perspektiver fra gymnasierektorer, undervisere, fagpolitiske aktører og politikere. Artiklerne

tematiserer og udfolder diskussioner vedrørende karakterkrav, egnethed og diversiteten i elevsammensætningen i forhold til etnicitet og socioøkonomisk baggrund. Et debatindlæg skrevet af en erfaren gymnasielærer argumenterer fx imod forslaget om at hæve karakterkravet for optagelse på gymnasiet, da det risikerer at ekskludere unge med stort potentiale og stærk arbejdsmoral. Læreren beskriver i den forbindelse detaljeret to tidligere etniske minoritetselever, der trods dårlige karakterer i folkeskolen klarede sig godt i gymnasiet. Ayesha kom som flygtning og kæmpede med sproget, men via arbejdsomhed og flid fik hun en flot eksamen og læser nu medicin. Mohammed var også sprogligt udfordret, men målrettet og stærk i naturfag. Han drømte om at blive sygeplejerske for at kunne vende tilbage til Kenya og hjælpe syge mennesker. Læreren beskriver de unges forskelligheder som en styrke og ser potentialer og håb i eleverne: ”Disse elever og mange andre var ikke kommet i gymnasiet, hvis karakterkravet havde været højere, end det er i dag. De har været fantastiske elever at undervise og have i klassen, fordi deres entusiasme, engagement, flid, aktivitet i timerne og modenhed virkelig var til gavn for hele klassen” (Madsen, 2023: De måske egnede …).

Flere artikler inddrager de unges perspektiver og fortællinger, med særlig vægt på diversiteten blandt eleverne. Dette formidles gennem detaljerede portrætter eller feltreportager fra gymnasier, hvor de unge citeres direkte. Fx fortæller Irem og Alisha om deres oplevelser med at gå på Sydkysten Gymnasium (Ishøj) i en klasse, hvor alle har etnisk minoritetsbaggrund, og de forholder sig også til politiske betegnelser som ’ghettogymnasium’ og ’ekkokammer’ (Hergel, 2022: Jeg lever ikke i et ekkokammer …).

”Vi kommer fra det samme. Vores forældre er flygtet fra krig og fattigdom, så vi deler værdier”, siger Irem, som mener, at de, der kalder gymnasiet for et ekkokammer, taler uden at vide noget […]. ”De har ikke selv gået et sted som her og siger det bare, fordi de har hørt andre sige det. De ser på Ishøj Gymnasium og siger: ”Det er for brunt. Det skal være mere hvidt”. Men et ungt menneskes faglighed har intet med hendes forældres indkomst at gøre”.

Alisha: ”Jeg har ambitioner. Jeg lever ikke i et ekkokammer. Det gør ingen af os. Vi bliver advokater, ingeniører eller læger. Vi omgås etniske danskere hver dag på arbejde”.

I en anden artikel, der omhandler elevsammensætning i forhold til etnicitet og forældrenes indkomst og de daværende politiske diskussioner om elevfordelingsaftalen, er der en række elever på *Københavns åbne Gymnasium* i Valby, der kommer til orde (Maiz & Mohamed, 2023: Mens gymnasierne venter …). Fatima Imad Al-Bazooni på 17 år fortæller, at over en tredjedel af eleverne på gymnasiet har såkaldte ’rødder i ikkevestlige lande’, og udtrykker skepsis over for, hvorfor etnicitet fylder i debatten:

”Jeg synes, det er en kæmpe styrke for os, at vi har den mangfoldighed og diversitet, som vi har. Det var derfor, jeg selv søgte det, så jeg kunne blandes med elever, som ikke ligner mig selv. [Men] der er ingen, der taler om skoler, hvor andelen af etniske danskere er høj. Det er kun et problem, hvis du er lidt mørkere i huden”.

Victor Hauch og Mattis Tynell på 18 år fortæller også om diversiteten blandt eleverne:
Victor: ”Det burde egentlig bare handle om, at man kommer for at gå i skole og for at lære noget. Og selvfølgelig er det rart, når eleverne har forskellige baggrunde”.
Mattis: ”Jeg synes i langt højere grad, at det bør handle om, at vi skal møde hinanden på tværs af vores forskellige interesser og lære af hinanden på den måde”.
Diversitet blandt eleverne bringes også op i en artikel, der omhandler det nye karakterkrav, ifølge hvilket eleverne skal have 6 fra folkeskolen for at komme ind på gymnasiet (Munch, 2025: Det er et stort …). Diversitet markeres tydeligst af rektoren for *Nørre G*, der nævner, at de vil miste elever: ”Vores skole afspejler spot on det område, vi ligger i. Både socioøkonomisk og i forhold til andelen med anden etnisk baggrund. Det er vigtigt, at vi er forskellige i et fællesskab. Den mangfoldighed vil vi godt bevare”. Flere elever kommer til orde i artiklen og fortæller mere generelt om diversitet og ungdomsuddannelser. Her udtaler Alfred Schou Nielsen fra 2.g: ”Altså, jeg lå rimelig trygt over 6, men jeg har flere venner, som går her i dag, som ikke gjorde. Faktisk er det de fleste […]. Det havde ikke været lige så diverst. Det er noget af det bedste ved Nørre G”. I denne sammenhæng bliver også erhvervsuddannelserne nævnt, men netop som et sted, nogle elever burde overveje i stedet for gymnasiet. Et sted, der kan opsuge andre upassende diversitetsformer.

Ungdomsuddannelserne fremstilles meget forskelligt i mediematerialet: Erhvervsuddannelserne beskrives primært gennem et eksternt blik uden unges egne perspektiver, mens gymnasier skildres gennem nuancerede fortællinger og elevstemmer. Artikler om gymnasier fokuserer på karakterkrav, elevsammensætning og diversitet, hvor eleverne kommer til orde og selv fremhæver diversitet som en styrke.
Uddannelse og arbejde som vej til statsborgerskab
Et tema, der også fremhæves i materialet om uddannelse i relation til superdiversitet, er statsborgerskabsstatus blandt etniske minoritetsunge. En artikel belyser de personlige og politiske konsekvenser af den danske statsborgerskabslovgivning ved at fortælle historien om og gengive beretninger fra den 23-årige Belle Irakoze (Hergel, 2024: Jeg drømmer om …). På trods af at hun er opvokset i Danmark og har afsluttet en videregående uddannelse, hindrer de aktuelle beskæftigelseskrav hende i at opnå dansk statsborgerskab inden for en overskuelig fremtid. Hun fortæller i den forbindelse:
”Det er absurd. Jeg bliver straffet for at have været et barn, der er kommet til Danmark, og for at have haft en barndom som enhver anden etnisk dansk. Hvornår skulle jeg kunne have arbejdet 3 1/2 år fuld tid? Det kan ikke lade sig gøre […]. Danmark er mit hjem. Hvordan kan det være for meget at efterspørge lige rettigheder, når man er født her eller som jeg er kommet, da jeg var 6 år?”

En anden artikel belyser de systemiske udfordringer, som syv etniske minoritetsunge oplever. De er opvokset i Danmark, men har ikke statsborgerskab (Dahlin, 2024: Den store ...). Det væsentlige problem er det strenge beskæftigelseskrav, der forudsætter 3,5 års fuldtidsarbejde. Dette medfører, at unge under uddannelse ofte først kan få dansk pas og fulde demokratiske rettigheder, når de når 30-årsalderen. De unge fortæller om en hverdag præget af magtesløshed og en følelse af at være "andenrangsborgere" uden demokratiske rettigheder.
Aya Mohyadins er født i Irak og flyttede til Danmark med sine forældre, da hun var blot én måned gammel. Hun er i gang med at uddanne sig til psykoterapeut og fortæller: ”Jeg føler mig som 100 procent dansk. Jeg kender ikke til andet. I historie og samfundsfag i skolen har jeg lært om det danske demokrati, og så pludselig, da jeg blev 18 år, gik det op for mig, at jeg ikke kunne være en del af det” (Dahlin, 2024).
Amal Elme fortæller om følelsen af at blive usynliggjort, da hun søgte om dispensation for beskæftigelseskravet i forbindelse medansøgning om permanent ophold og senere ved ansøgning om statsborgerskab: ”Jeg plejede ellers at føle mig helt dansk, men nu føler jeg også, at jeg er en andenrangsborger. Danskerfølelsen toner lidt ud, selv om jeg er født og opvokset her. Det er ikke nogen rar fornemmelse ikke at føle sig velkommen og anerkendt på samme måde som alle de unge, jeg har gået i skole sammen med” (Dahlin, 2024).
Artiklerne viser, hvordan etniske minoritetsunge med samme statsborgerskabsstatus oplever at blive betragtet som "andenrangsborgere" og opfatter reglerne som en form for kollektiv straf, der ikke værdsætter deres indsats og engagement i uddannelse.

Kriminalitet og forebyggelse

Som det fremgår af de kvantitative analyser af mediematerialet, udgør kriminalitet og forebyggelse et centralt tema. Nogle artikler tager fat på generelle debatter om ungdomskriminalitet, straffelovgivning, stofmisbrug samt hash- og narkohandel. Dog knytter langt størstedelen af artiklerne kriminalitet og forebyggelse til ungdomslivet i byområder præget af superdiversitet. Her er det især udviklingen inden for bandemiljøerne, der behandles i relation til rets-, integrations- og socialpolitiske initiativer samt spørgsmålet om straf versus forebyggelse (fx Dahlin, 2025: Kommission skal forebygge ...; Davidsen-Nielsen, 2025: Pusher Street er død ...; Erland, 2025: Hævncyklus umuligt at bryde ...; Fast, 2024: Flertallet af de indsatte ...; Hvilsom, 2024: Politikere er altid klar ...;). Et andet fællestræk blandt flere af artiklerne er, at de inddrager udviklingen af bandekriminalitet i Sverige og samtidig omtaler fænomenet med de såkaldte ‘svenske børnesoldater’ eller ’svenske lejesoldater’. Her cirkulerer ofte (danske) politiske bekymringer for fremtiden med hensyn til integration, migration og social udsathed, når ’de svenske tilstande’ aktiveres. Disse artikler kendetegnes generelt ved, at de i høj grad inddrager politikerstemmer såsom ministre og politiske ordførere samt ekspertstemmer, herunder forskere og relevante organisationer. Ungeperspektivet bliver

derimod inddraget gennem reportager fra retssager, hvor anonymiserede unges udsatte liv og kriminelle situation beskrives detaljeret (fx Elmelund & Bjørnager, 2024: Svensk teenager troppede …; Hvilsom, 2024: 16-årig sendt rundt til drabsforsøg).
Der er kun tre artikler i mediematerialet, hvor unge eksplicit får stemme i form af direkte citater og længere interviews, hvor de fortæller om deres liv i og omkring kriminalitet, herunder to artikler, der er tilbageblik på et ungdomsliv i bandemiljøer, samt én artikel, der omhandler unges fortællinger om deres møde med politiet og erfaringer med diskrimination og etnisk profilering.
En artikel fortæller historien om Ali Najei, der er gået fra at være en central figur i det københavnske bandemiljø til i dag at arbejde med forebyggelse og være rollemodel for udsatte unge (Johansen, 2024: Seks ord fik Ali …). I artiklen beskrives det, hvordan Ali Najeis kriminelle løbebane startede tidligt i jagten på anerkendelse. Som 15-årig var han allerede en fast del af den kriminelle underverden med opgaver som hashhandel, indbrud og våbensalg. Dette udviklede sig til en række fængselsdomme for bl.a. brandstiftelse og omfattende bagmandsrøverier, hvor han i fængslet blev yderligere hærdet af at afsone med andre kriminelle såsom mordere og voldsforbrydere. Et afgørende vendepunkt for Ali blev, da hans lillebror blev ramt af seks skud og indlagt på sygeafdelingen i Vestre Fængsel, hvor han skulle afsone en dom på to et halvt år. Ali modtog en indsmuglet seddel fra broren:
”På sedlen stod der, at han havde det godt, og at han lå på sygeafdelingen. Beskeden sluttede med ord, jeg aldrig glemmer: *Jeg vil bare være ligesom dig*. At høre det som storebror er forfærdeligt, når man ved, hvad der lige var sket […]. Jeg blev så knust. Pludselig gik det op for mig, at jeg indirekte var skyld i, at min mor og far var tæt på at miste en søn – og vi var tæt på at miste en bror. Jeg gik helt i stykker”.
Beskeden fik Ali til at indse, at han var et ødelæggende forbillede, og han besluttede med hjælp fra en mentaltræner i projektet Café Exit at ændre sit liv radikalt. I dag bruger Ali Najei sine erfaringer til at holde andre unge ude af kriminalitet gennem flere initiativer, fx GadePoesi, der er et talentforløb for udsatte unge (13-23 år), der kombinerer musikalsk udfoldelse med personlig udvikling gennem bl.a. boksning, isbade og åndedrætstræning. Ali fortæller afrundende i artiklen: ”Jeg ville ønske, at der ikke var gået så lang tid, før nogen havde troet på, at jeg kunne andet end at lave rav i den. Nu vil jeg være den rollemodel, jeg selv havde brug for, da jeg var ung – for de unge”.
I en anden artikel portrætteres Abud Mustafa, tidligere medlem af banden Brothas, der gennem et tilbageblik på sit eget ungdomsliv giver et indblik i bandemiljøet i København og de mekanismer, der får unge ind i hård kriminalitet (Elmelund, 2024: Som tidligere medlem …). Han beskriver, hvordan grænserne gradvist rykker sig, når man er en del af miljøet: fra tyveri, når man er barn, til våben, knive, skyderier og drabsforsøg. Han forklarer, at mange unge tiltrækkes af bander, fordi de mangler tilhør, anerkendelse og stabilitet:

”Hvordan er ens mor? Hvordan er ens far? Hvordan har børnehaven været? Hvordan har pædagogerne og lærerne i klassen været? Hvordan har skolegangen været? Følte man sig som en del af noget i skolen? Følte man sig anderledes? Føler man sig ikke som en del af noget, er det lettere at blive draget af bandemiljøet, hvor nogen siger: ’Vi accepterer dig som den, du er, og vi anerkender de egenskaber, du har’.
I artiklen kommenterer han også den nyere udvikling med svenske teenagere, der udfører drab i Danmark. Han mener, at bandekriminalitet ikke kun handler om etnicitet og indvandring, men i høj grad om social marginalisering og historiske mønstre:
”Det er en afsporing af debatten, når politikere taler om svenske tilstande. Det er, fordi de vil mønte det på, at hele bandeproblemet er et indvandrerproblem. Der bliver sagt: ’Se, hvordan indvandringen er blevet et problem i Sverige’, men for helvede, der var også bander, før indvandrerne gik ind i bandemiljøet […]. Vi har haft problemer med organiseret kriminalitet hele vejen tilbage til 1850. Det var handskemagerbanden, og de var etniske danskere, der hed Jens og Lars”.
Han efterlyser afslutningsvis i artiklen langt stærkere og tidligere forebyggende indsatser i institutioner og skoler. Den sidste artikel tager udgangspunkt i andet end et erfaringsbaseret tilbageblik på et ungdomsliv i bandemiljøet. Artiklen beskriver detaljeret et dialogmøde mellem Københavns Politi og etniske minoritetsunge fra Nørrebro, der har til formål at forbedre det anspændte forhold mellem parterne (Dalsgaard, 2024: Politiet vil komme …). Mødet er en del af politiets 'Borgerråd', et initiativ, der skal give Københavns Politi bedre indsigt i, hvordan forskellige samfundsgrupper opfatter politiet. Gennem personlige fortællinger og fyldige citater fra de unge, herunder Younes og Rami, belyser artiklen problemer med etnisk profilering og hyppige visitationer, som skaber mistillid og utryghed i de unges hverdag på Nørrebro.
På mødet kommer det frem, at flere af drengene især er frustrerede over, at politiet ringer hjem til deres forældre, når de er blevet stoppet. Sådanne underretninger fra politiet betyder desuden, at familierne bliver skåret i børnepenge.
Younes på 15 år beskriver sine frustrationer således:
”»Først bliver du stoppet uden grund, og så kommer du hjem til to sure forældre, der tror, du laver noget, du ikke gør. De spørger mig: Hvad har du lavet? Hvorfor skulle politiet lyve? Og hvorfor stopper politiet dig syv gange om ugen?«. Han husker en situation, hvor politiet sagde til hans forældre, at han havde røget hash. »Men det passede slet ikke. Mine forældre tog også en tisprøve på mig, som var helt negativ. Sådan noget er virkelig træls«”.
Artiklen beskriver, hvordan de unge på mødet bliver opfordret til at formulere gode råd til politiet. Her får 17-årige Rami ordet og udtaler følgende:
”Vi unge vil gerne blive respekteret noget mere. Politiet skal fjerne den dårlige attitude, de kommer med. De skal hilse, når de kører forbi, så man føler sig tryg. Lad være med at stirre på os sådan her [han kneb øjne og læber sammen] Lad ære med at tale grimt. Og husk at gøre

politiforretningen privat. Engang jeg blev visiteret, bad betjenten mig tage tøjet af foran mine venner. Det er ikke i orden".
Til sidst i artiklen beskriver Rami et spirende håb om forandring i politiets opfattelse af de unge, mens Younes fortsat udtrykker skepsis over for, om politiets grundlæggende syn på dem reelt vil ændre sig.
Overordnet set forbinder artiklerne kriminalitet og forebyggelse med ungdomslivet i byområder præget af superdiversitet. Særligt udviklingen i bandemiljøerne behandles i forhold til politiske initiativer inden for rets-, integrations- og socialpolitik. Flere artikler fremhæver temaet 'de svenske børnesoldater'. Artiklerne har generelt det til fælles, at de i høj grad bringer politikeres stemmer i spil, herunder ministre og politiske ordførere, samt ekspertudtalelser fra forskere og relevante organisationer. Til gengæld fylder unges perspektiver og fortællinger mindre i artiklerne. Når unges stemme kommer til udtryk, sker det oftest i reportager fra retssager, hvor konkrete unges kriminelle situation beskrives, eller gennem voksnes refleksioner over deres tidligere kriminelle liv og erfaringer med forskellige forebyggelsesindsatser.

Opsamlende perspektiver på ungdom, håb og superdiversitet

Samlet set viser rapporten, hvordan unge i København, herunder bydelene Valby, Vesterbro og Sydhavn, fortælles frem, portrætteres eller får stemme i et lokalt og nationalt mediebillede, når det omhandler håb og håbløshed. Rapportens kvantitative opgørelser over mediematerialet viser, at uddannelse, kriminalitet, sårbarhed og superdiversitet er de mest fremtrædende temaer. Rapportens kvalitative fortolkninger viser, hvordan unge omtales og/eller får mulighed for at udtale sig i udvalgte dele af mediematerialet, der har fokus på unges liv i og omkring institutionelle kontekster præget af superdiversitet. Her træder to tematikker frem i form af 'skole og uddannelse' samt 'kriminalitet og forebyggelse', hvorigennem unges perspektiver, stemmer og fortællinger inddrages i et vist omfang. I rapporten fremstår unges håb og håbløshed ikke som isolerede temaer i mediematerialet, men indgår med forskellig tyngde i de to ovennævnte tematikker. Derudover indeholder rapporten forskellige former for ungeportrætter, der viser, hvordan unge fremstilles i det mediemateriale, der ligger til grund for rapporten. Særlig tre ungeportrætter illustrerer medieanalysens pointer og kan læses i en detaljeret version nedenfor. Her handler ét portræt om sårbarhed i et ungdomsliv med handikap, hvilket netop peger tilbage på et centralt tema i den kvantitative del af medieanalysen. De to andre portrætter tematiserer forskellige ungeliv præget af superdiversitet og peger tilbage på de kvalitative analyser. Det ene portræt belyser etniske minoritetsunges tilhørsforhold til danskhed, og det andet portræt giver indblik i etniske minoritetsdrenges erfaringer med stigmatisering i storbyen og mødet med politiet.

1.1 Asger: “The drummer boy”

For 15-årige Asger Andersen er fodboldtribunen et sted, hvor verden falder på plads. Han lever med et psykomotorisk udviklingshandicap, men på Valby Stadion finder han et fællesskab, der giver ham energi og identitet. Det begyndte som en pligt, da han syntes, det var kedeligt at se fodbold. Men stemningen blandt BK Frems fans greb ham, og nu er han blevet en fast del af supportergruppen.

Når kampen går i gang, står han på sidelinjen med trommen. Han løfter blikket mod publikum, før han slår takten an til næste slagsang. Her er han ikke bare en tilskuer, men en vigtig del af stemningen og rytmen.

»BK Frem er mit andet hjem«, siger han, og det er tydeligt, at klubben betyder mere end fodbold. Asger får lov at komme med i omklædningsrummet, møde spillerne og udforske kommentatorboksen – han kan næsten bevæge sig frit overalt, fordi han er blevet en del af miljøet omkring klubben.

»Jeg er nødt til at være ovre til fodbold. Sådan er det«, forklarer han. Klubben er en legeplads, et klubhus og en hjemmebane, hvor han føler sig accepteret og set.

Og vigtigst: Her er hans identitet ikke knyttet til hans handicap, men til hans rytme.

»Her bliver jeg ikke bare kaldt Asger. Her kalder de mig ’the drummer boy’«.

(Haubjerg, 2022: At høre til)

1.2 Belle: mellem tilhørsforhold og bureaukrati

23-årige Belle Irakoze kom til Danmark som seksårig fra Burundi. Hun voksede op i Nakskov, hvor hverdagen var præget af danske børneprogrammer, MGP og almindelige danske rutiner. Selvom byen var "meget hvid og meget lille", følte Belle sig som en del af lokalsamfundet.

»Nakskov er jo en meget hvid og meget lille by, men jeg har egentlig bare levet mit liv som alle andre«, fortæller hun.

Belle har arbejdet, siden hun var 13: i bageren, i opvasken, som pædagogmedhjælper, tjener i Tivoli og siden i et forsikringsselskab. I dag bor hun i en lille lejlighed i Valby, arbejder fuldtid i AP Pension og drømmer om en kandidatuddannelse inden for jura og samfundsvidenskab.

»Jeg har altid arbejdet. Det har jeg været nødt til«, siger hun.

Men selvom Belle på alle måder lever et dansk ungdomsliv, kan hun ikke få dansk statsborgerskab. Hun opfylder alle krav undtagen beskæftigelseskravet – et krav, der betyder, at hun først kan søge statsborgerskab i begyndelsen af 30'erne.

»Det er absurd … Danmark er mit hjem«, siger hun og beskriver, hvordan systemet straffer hende for at have været et barn, der ikke kunne arbejde fuldtid.

Som medlem af Ungeplatformen møder hun andre unge i samme situation, hvor frustrationerne er store. »Vi føler os megamagtesløse … Jeg er vokset op med så stram en udlændingepolitik, at jeg ikke længere tør trække vejret forkert«.

For Belle handler det om anerkendelse – ikke blot juridisk, men menneskeligt.

»Jeg vil gerne Danmark … og jeg håber, at Danmark vil mig igen«.

(Hergel, 2024: Jeg drømmer om en fremtid uden en skør udlændingepolitik)

1.3 Younes: mellem hverdag og mistanke

15-årige Younes fra Nørrebro ligner de fleste andre teenagedrenge: Han går i folkeskole, arbejder som frisør i fritiden, går op i sit hår, elsker fodbold og spiller Fifa. Han hænger ud med vennerne på Blågårds Plads og drømmer om et almindeligt ungdomsliv.

Men hans hverdag bliver ofte afbrudt af politiets mistanke. Younes og hans ven Rami – der er 17 og i lære som elektriker – bliver jævnligt stoppet, visiteret og stillet spørgsmål, som de ikke forstår baggrunden for. Selv korte ture gennem byen kan udløse endnu et stop.

»Hvis jeg kører i syv minutter med min bror her i byen, bliver vi stoppet, 100 procent. Det er meget irriterende«, siger Younes.

Det værste er dog ikke politiets ord, men forældrenes reaktioner. »Først bliver du stoppet uden grund, og så kommer du hjem til to sure forældre, der tror, du laver noget, du ikke gør«, forklarer han. Han husker især en episode, hvor politiet fortalte hans forældre, at han havde røget hash – en påstand, der viste sig at være falsk, men som stadig satte sig i familien.

Til et dialogmøde mellem unge og politi sagde Rami det, mange føler: »Vi unge vil gerne blive respekteret noget mere … Og husk at gøre politiforretningen privat«.

Men Younes tror ikke på hurtige forandringer. Mistanken hænger stadig over ham. »Når jeg ser ham nu, betjenten, så ved jeg ikke, hvad han kan finde på. Man føler sig lidt truet«, siger han.

Bag bekymringerne er han stadig en 15-årig dreng, der bare gerne vil være sig selv – en teenager med fritidsjob, sort tøj og drømme for fremtiden.

(Dalsgaard, 2024: Politiet vil komme de unge på Nørrebro i møde)

ARTIKLER

Dahlin, U. (2025, 14. april). *Kommission skal forebygge børn og unges kriminalitet*. Information.
Dalsgaard, F. G. (2024, 6. juli). *Politiet vil komme de unge på Nørrebro i møde*. Politiken.
Dørge, H. (2024, 5. juli). *Minoriteter: De svage køn*. Weekendavisen.
Elmelund, S. A. (2024, 24. august). *Som tidligere medlem af Brothas har han et indgående kendskab til bandemiljøet: Grænserne rykker sig*. Berlingske.
Elmelund, S. A. (2024, 1. september). *Svensk teenager troppede op i en barbershop på Nørrebro med en skarpladt pistol. Han er en af de mange svenske lejemordere.* Berlingske.
Erland, C. (2025, 23. juni). *Hævncyklus umulig at bryde.* Ekstra Bladet.
Fast, K. (2024, 8. juli). *Flertallet af de indsatte i Københavns fængsler har indvandrerbaggrund.* Berlingske.
Haubjerg, A. (2022, 13. september). *At høre til.* Politiken.
Hergel, O. (2025, 22. juni). *Forsker fik et chok over, hvordan alle voksne på skolen undervurderede deres elever*. Politiken.
Hergel, O. (2025, 21. juni). *Elendighedernes supermarked hører fortiden til.* Politiken.
Hergel, O. (2022, 14. oktober). *Jeg lever ikke i et ekkokammer. Det gør ingen af os. Vi bliver advokater, ingeniører eller læger*. Politiken.
Hergel, O. (2024, 21. juli). *Jeg drømmer om en fremtid uden en skør udlændingepolitik.* Politiken.
Hvilsom, F. (2024, 1. november). *16-årig sendt rundt til drabsforsøg tilfældige steder i København*. Politiken.
Johansen, R. V. (2024, 13. maj). *Seks ord fik Ali til at ændre retning i sit liv*. Århus Stiftstidende.
Jørgensen, E. G. (2025, 26. april). *Udsatte unge kan få hjælp til højskoleophold.* Kristeligt Dagblad.
Klarskov, E. D. (2025, 9. februar). Erhvervsklummen: *43.000 unge er uden job og uddannelse – nu skal de hjælpes videre*. Avisen Danmark.
Madsen, G. H. (2023, 27. april). *Debat: De måske egnede.* Politiken.
Mainz, P. (2025, 3. juni). *I 18 kommuner ventes hver fjerde unge mand at stå uden uddannelse*. Politiken.
Mainz, P. (2024, 17. januar). *Forældre er i oprør over dårlig kvalitet og mistrivsel på københavnsk skole.* Politiken.
Mainz, P., & Mohammed, I. A. (2023, 13. marts). *Mens gymnasierne venter på en ny aftale om elevfordeling, kan andelen af "etniske" elever stige*. Politiken.
Munch, P. (2025, 20. februar). *Rektor: Det er et stort eksperiment*. Politiken.
Sørensen, K. K. (2025, 18. marts). *Stor variation i mængden af vold på københavnske folkeskoler: Det er uacceptabelt*. Berlingske.
Sørensen, K. K. (2023, 2. marts). *Overdrevent negative forventninger øger mistrivslen på københavnske skoler.* Berlingske.

REFERENCER

Bladt, M., & Gulløv, J. (2020). Introduktion til temanummer: Om pædagogik, ungdom og urbanitet. *Social Kritik*, (161), 4–11.

Boligøkonomisk Videncenter. (2024). *Socioøkonomisk forskel mellem nabolag*. Boligøkonomisk Videncenter.

Carlsen, A., Hagen, A. L., & Mortensen, T. (2011). Imagining hope in organizations: From individual goal-attainment to horizons of relational possibility. I K. S. Cameron & G. M. Spreitzer (Eds.), *Handbook of positive organizational scholarship*. Oxford University Press.

Dahinden, J. (2016). A plea for the 'de-migranticization' of research on migration and integration. *Ethnic and Racial Studies,* 39(13), 2207–2225.

Dahinden, J., & Anderson, B. (2021). Exploring new avenues for knowledge production in migration research: A debate between Bridget Anderson and Janine Dahinden pre and after the burst of the pandemic. *Swiss Journal of Sociology*, 47(1), 27–52.

Dahinden, J., & Korteweg, A. C. (2023). Culture as politics in contemporary migration contexts: The in/visibilization of power relations. *Ethnic and Racial Studies,* 46(3), 420–449.

Danmarks Statistik. (2026). *Indvandrere og efterkommere i Danmark*. Danmarks Statistik.

Engebretsen, E. L., & Liinason, M. (Eds.). (2023). *Transforming identities in contemporary Europe: Critical essays on knowledge, inequality and belonging*. Routledge.

Eskjær, M. F., & Helles, R. (2015). *Kvantitativ indholdsanalyse*. Samfundslitteratur.

Favell, A. (2022). *The integration nation: Immigration and colonial power in liberal democracies*. Polity Press.

Hansen, C. S. (2021). Nordvestkvarterets omdømme og det territorielle stigmas historicitet. *Nordiske Udkast*, 49(1), 18–26.

Iversen, A., & Madsen, O. (2024). *Socioøkonomisk forskel mellem nabolag i Danmark 1986-2022*. DREAM Gruppen.

Krippendorff, K. (2018). *Content analysis: An introduction to its methodology* (4th ed.). SAGE Publications. (Original work published 1980)

Københavns Kommune. (2022). *Datapakke til Valby Lokaludvalg*. Økonomiforvaltningen.

Københavns Kommune. (2025). *Status på København 2025*. Økonomiforvaltningen.

Lind, J., Hansen, C., & Khoury, N. (2023). The impact of temporary residence permits on young refugees' abilities to build a life in Sweden. *Social Sciences*, 12(3), Article 143.

Meissner, F. (2019). Growing up with difference: Superdiversity as a habitual frame of reference. I M. Maguire, K. G. Jensen, & N. M. Montgomery (Eds.), *Youth in superdiverse societies: Growing up with globalization, diversity, and acculturation* (pp. 7–22). Routledge. https://doi.org/10.4324/9781351040266-3

Schinkel, W. (2017). *Imagined societies: A critique of immigrant integration in Western Europe*. Cambridge University Press. https://doi.org/10.1017/9781316424230

Schultz Nielsen, M. L., & Tranæs, T. (2022). *Bosætning og segregering i Danmark: I et 35-årigt perspektiv*. ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed.

Soei, A. (2011). *Vrede unge mænd: Optøjer og kampen for anerkendelse i et nyt Danmark*. Tiderne Skifter.

Vertovec, S. (2007). Super-diversity and its implications. *Ethnic and Racial Studies*, 30(6), 1024–1054.

BILAG: RAPPORTER OM UNGES HÅB

I et forsøg på at kortlægge materiale om dansk ungdom og deres drømme og håb så vi i første omgang på Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd (VIVE). Hvert fjerde år udgiver de deres panelundersøgelse, hvor de følger 6.276 børn og unge og giver et detaljeret billede af trivsel og hverdagsliv. Rapporten viser i 2022, at skoleglæden er faldende, at flere unge føler sig ensomme, og at ændringer i socialt samvær påvirker trivslen negativt. Fysisk samvær med venner er faldet markant siden 2009, mens digitalt samvær fylder mere. Unge piger oplever i særlig grad social isolation, og pandemiens eftervirkninger ses især blandt unge med faglige udfordringer eller lav uddannelsesbaggrund i hjemmet. Rapporten går i dybden med forhold som sundhed, sociale relationer, fritidsliv og opvækstvilkår. Den viser også, at unge, der i forvejen er sårbare, blev hårdere ramt af pandemiens konsekvenser både fagligt og socialt. Ud over denne rapport lavede vi en AI-genereret søgning, og her fandt vi en række rapporter, der passede til søgekriteriet, som var nationale rapporter om unge – deres håb, drømme og visioner om fremtiden. Rapporterne skulle have de unge som skribenter, som informanter eller som interviewpersoner. Rapporterne skulle være fra 2022 til 2026. Vi valgte følgende rapporter.

Unges Drømme 2024 (Tuborgfondet/Voluntas (2024)). Rapporten bygger på svar fra 1.507 unge mellem 16 og 29 år og giver et nuanceret indblik i unges drømme, håb og bekymringer. Undersøgelsen viser, at unge i høj grad orienterer sig mod nære relationer og drømmer om at etablere familie, skabe et trygt hjem og opbygge varige fællesskaber. Hele 64 % angiver tid med deres nærmeste som en af de vigtigste kilder til mening i livet. Ud over relationerne fylder ønsket om et mere balanceret uddannelsessystem, hvor præstationspres og perfekthedskultur reduceres. Mange unge efterlyser praktiske kompetencer som undervisning i økonomi, skat og digital dannelse. Samtidig bekymrer unge sig dybt om globale forhold: Klimaet er den største bekymring, efterfulgt af krig og international ustabilitet. Mental mistrivsel vurderes af flertallet som det vigtigste samfundsproblem at løse, og rapporten peger på et ønske om at blive lyttet mere til i politiske beslutninger.

Fremtidsfabrikken 2023 (Nordea & Fremtidsfabrikken (2023)). Denne antropologiske undersøgelse følger 36 unge i 6 uger for at belyse sammenhængen mellem økonomi, identitet og trivsel. Mange unge beskriver en fremtid præget af usikkerhed, hvor økonomi spiller en både praktisk og psykologisk rolle. Perfekthedskulturen påvirker deres økonomiske valg, og mange ser gæld som noget, der skal undgås for enhver pris. Rapporten viser, at unge i stigende grad forbinder økonomisk kontrol med personlig værdighed og stabilitet. Samtidig oplever de pres fra samfundets forventninger og bekymrer sig om, hvorvidt fremtiden rummer muligheder eller begrænsninger. Flere unge ser klima, global økonomi og teknologiske forandringer som faktorer, der komplicerer deres fremtidsudsigter. Rapporten giver et sjældent indblik i unges følelsesliv om økonomi og viser, at trivsel og økonomisk tryghed hænger tæt sammen.

Ungetrivselsanalyse 2022 (Børns Vilkår & Ungetrivselsrådet). Analysen bygger på svar fra 1.870 unge mellem 15 og 30 år og viser en markant mistrivselsproblematik. Hele 73 % føler, at de kun er gode nok, når de præsterer på næsten alle områder af deres liv, hvilket vidner om udbredt præstationspres. 54 % har følt sig stressede det meste af de foregående 6 måneder, og 47 % oplever dagligt pres fra deres uddannelse. Derudover mangler 24 % nogen at tale med,

når de er stressede, hvilket forstærker mistrivslen. Rapporten identificerer faktorer som social sammenligning, karakterpres og utilstrækkelig støtte som centrale årsager. Den fremhæver samtidig, at mange unge mangler følelsen af at kunne leve op til deres egne og andres forventninger. Rapporten peger på behovet for strukturelle ændringer i uddannelsessystemet og bedre indsatser for at styrke mental sundhed.

På tværs af rapporterne kan det ses, at det, der først og fremmest fylder, er ønsket om nære relationer og stabile fællesskaber. Samtidig udtrykker unge et markant ønske om mindre præstationspres. Uddannelsessystemet beskrives som præget af en perfekthedskultur, hvor mange føler, at de kun er gode nok, når de præsterer på flere områder samtidig. Dette ses i både kvantitative og kvalitative besvarelser, hvor stress, forventningspres og psykisk mistrivsel går igen.

Klimafrygt og global uro er blandt de mest dominerende fremtidsbekymringer. Unge nævner klimaet som deres største frygt, og mange giver udtryk for en dyb usikkerhed om, hvorvidt kloden overhovedet vil være beboelig i fremtiden. Krig, geopolitisk ustabilitet og den teknologiske udviklings konsekvenser spiller også ind i et fremtidsscenarie præget af bekymring. Økonomisk usikkerhed ses som en alvorlig hindring for trivsel og fremtidsoptimisme.

Mental trivsel viser sig som et centralt tema. Ensomhed, stress og faldende sociale relationer fremstår som tilbagevendende udfordringer. Flere befinder sig i miljøer, hvor de føler, at de ikke har nogen at tale med om deres belastninger, og især unge kvinder viser en forhøjet risiko for social isolation og stress.

De unge i rapporterne ønsker mere medbestemmelse. De efterlyser strukturer, hvor deres perspektiver har reel betydning, især inden for uddannelse, klima og politiske beslutningsprocesser. Mange unge oplever i dag, at de ikke repræsenteres tilstrækkeligt i formelle demokratiske arenaer.

Mangfoldighed fylder overraskende lidt i de større rapporter. Køn behandles relativt grundigt, og enkelte rapporter inkluderer nonbinære unge, men race og etnicitet er stort set usynlige som analytiske kategorier i de nationale undersøgelser. Dette peger på et videnshul, særligt når det kommer til unge med minoritetsbaggrund.

Samlet viser rapporterne en generation, der både er håbefuld og presset: håbefuld i relationelle og værdimæssige drømme, men presset af strukturelle vilkår i uddannelse, økonomi og en global virkelighed præget af kriser.